

గొంట్ పెంకలుగల గాడు, బి. యే.

విస్సలో విధిలోనికి వెళ్లడమనేది, అది
 నం కొనితెచ్చుకోవడం అన్నమాట.
 మనిషి తిన్నటివాడు కాదు. ఇంటికప్పుమీద
 బెడ్డనేసి, విపాకరకం! ఎక్కడికి వెళ్లినా
 కుక్కజట్టిలు తెచ్చావుంటాడు. వాటిలో ప్రండే
 గొప్ప లోపం యేమిటి అంటే, ప్రపంచంలో
 యెవరూ తనవంటి కుక్కానిది కలవాళ్లు
 కారని, 'వీళ్లు కీమాత్రం వివేకం లేదేమి
 చెప్పా?' అనుకుంటాడు. కాని పాపం వాటికి
 మనసులో మాత్రం యెట్టి వ్యత్యాసంలేదు—
 తల్చుకోకుండానే తవ్వాయిల్లో పడతాడు.

విస్సన్న, నేనూ కలిసి. ఒకనాడు కా
 క్లబ్బుకి వెళ్లి పం తలఫింపించి. ఊర్లకల్లా
 అయ్యగొట్టబ్బు చాలా. పెంకబెట్టి; చాలా
 పెద్దది కూడాను. ఎప్పుడూ అక్కడ జనం
 క్రీక్కిరిసి ఉంటారు. వచ్చిన వాళ్లకి ఫలహం
 రాలు నడ్డిందిందికి చాలమంది చొక్కె, చాక్కె
 ఉన్నారు. క్లబ్బులో బెంచీలు, బల్లులు,
 సున్నంగా ఉండి, వచ్చేవాడు కూర్చుండుకు
 మంచి సదుపాయంగా ఉంటాయి.

మాక్సిడర్లకి పరిచయం లేకట్లు, విస్సన్న,
 నేనూ చేరొక బెంచీమీద కూర్చున్నాం.
 నాకు కావలసిన ఫలహంపు ఉరుసులు నేను
 తెచ్చించుకున్నాను. విస్సన్న స్వానంమట్టుకు

టికెట్ మీదలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ
 న్నాడు.
 ఇంతలో క్లబ్బు కుర్చీవాడొకడు
 న్నను సమీపించి, "అయ్యో, మీకు
 వాలి?" అని అడిగాడు.
 వెంటనే విస్సన్న కుర్చీవాడివైపు
 "నల్చువ్లి, టి, వేడినీళ్లు, ముగి
 కావాలి" అన్నాడు. ఆకుర్చీవాడు మె
 లిక్కజచ్చి చూచి, పిమ్మట కొంచెం
 తో "ఇది ఉపరాలపావు కాదు; కా
 టిలు" అని తీక్షణంగా పలికి, విస్సన్న
 చురచుర చూపడం ప్రారంభించాడు.
 విస్సన్న ఉరుసువస్త్రతో, "అయితే అ
 యీ, ఏంకావాలని యెందుకు నన్నడిగా
 కాక్లబ్బులోకివచ్చేవాళ్లెవరై నాయెందుకు
 రనుకున్నావు? ఆమాత్రం ఊహించు
 లేకుంటే యేలాను? ...నీకాఫీ, యిష్టి, న
 తీసుకురావడం మాని, ఏంకావాలని అడ
 మెందుకు?" అన్నాడు.

ఆకుర్చీవాడు యేమీ అనకుండా
 మొగుం చిట్టించుకొని లోపలికి పోయి కా
 యిష్టి తెచ్చి విస్సన్నయెదుట ఉంచాడు.
 అంతట విస్సన్న మెల్లగా "మాడూ, అబ్బ

సమాసము]

కుక్క జట్టి

2

మీద వేసి వేస్తావున్నా, కొంచెం
 ముచ్చటగా చూసుకుంటున్నాను.
 నీకాఫీ, కాఫీ, టిలుకే నచ్చిన వాడు
 నీకావడానికి రావాడ? పాంకోల్లో మంచి
 వాడుకలూ అని అడగడం కద?
 మట్టలకొట్టు పెట్టుకుంటే, నాడుకాణా
 వచ్చేవాడు చుట్టలకోసం వచ్చేవడుకుం
 డాకాని, గుట్టు బేరమాడిందికి వచ్చేవని
 న్నను "కద? ఏమంటావు, నిజమేనా?"
 అన్నాడు.
 ఆకుర్చీవాడికి అవలమితమైన కోపం
 వచ్చింది; కాని యేమీ బదులుచెప్పక, లోప
 ల్లో వెళ్లిపోయాడు. విస్సన్న మాటలకు నాకు
 వుసగా వచ్చింది. కాని నవ్వు సమా
 నంగా ఉరుకుకున్నాను.
 విస్సన్నకు సమీపంగా ఆ బెంచీ మీదనే
 న్నను ఒక వైదీకపు బ్రాహ్మణుడు యిష్టి
 వుంచుకొని, పచ్చడి మారడిగి, తొందరగా
 తిన్నాడు. ఉపమాత్రం వానిని విదా
 న్నది, విస్సన్న, "ఏమండీ అయ్యో, ఇటు
 నాపాడి...అయిష్టిలో నంచుకుందుకు వేసిన
 పచ్చడిలో తలపెండుకలు కాని, కరుదూపం
 కాని, యిటువంటివి యేవైనా పడివున్నా
 యా?" అని ప్రశ్నించాడు.

బ్రాహ్మణుని యిష్టనముక్క అనవ్వాం
 తోనే పడవేసి, ఆ బ్రాహ్మణుడు "అబ్బే, యేం
 గ్రహచారం! పెండుకలు పడ్డాయటండీ, నేను
 నివేదించలేదు." అంటూ, ఫలహారం విడిచి
 తిన్నాడు. పుంటే విస్సన్న, "అదికాదండీ
 నేనన్నది. పెండుకలు పడ్డాయి అని నేచెప్ప

లేదు. ఒకవేళ మీరు తిన్న పచ్చడిలో
 అట్టివి పడివుంటే నాకు కావచ్చున్నాను. అంతే
 కాని—" అంటూ తనయిష్టి మెల్లగా తిను
 ప్రారంభించాడు.

ఆకుర్చీవాడు మాటలకారితో న్న అవై
 దీక బ్రాహ్మణుడు యేం చెప్పాడో కాని, అయ్యరు
 గుండాను నర్దుకుంటూ వచ్చి విస్సన్నతో,
 "ఏమండీ నామీ, యిష్టి పచ్చడిలో తలపెండు
 కలున్నవని చెప్తిరటనే? ఏమి చూపండిమీ!
 పాపం ఆయన యిష్టిభాగం చెయ్యకుండానే
 'వెళ్లిపోయినా'! ఇది ఎవరు భాగపుచా?"
 అని గద్దించడం ప్రారంభించాడు.

అయ్యరువేపు తిరిగి విస్సన్న, "నేనట్లా
 యేమీ అనలేదు" అన్నాడు.

"అనలేదా? మరి మీరన్నట్లు ఆ బ్రా
 హ్మణుడు చెప్పాడే?"

"నేనన్నది యేమిటంటే, ఆయన తింటూ
 వున్న పచ్చడిలో పెండుకలు, కరుదూపం,
 యిత్యాది సామగ్రి యేమైనా ప్రమాదప
 ణావూ ఒకవేళ పడివున్నట్లయితే, నాకు తెలి
 యజేయవలసిందని ప్రార్థించాను." అని విస్సన్న
 సమాధానం చెప్పాడు.

"అట్లా అనడం మీకు న్యాయంగా
 వుందా?"

"అదికాదండీ, అయ్యర్ గారూ, పచ్చడి
 వంటి పదార్థంలో సాధారణంగా మా స్వగృ
 హాల్లోకూడా యేం జరగడం సహజం అంటే,
 అడవాల్లు చిక్కుతీసుకున్న తలపెండుకలు,
 మొదలైనవి మిశ్రమం అవుతూ వుంటాయి.

